

Medlemmerne af Landstinget vælges paa 8 Aar. Halvdelen afgaaer hvert 4de Aar. De erholde samme daglige Bederlag som Folketingsstingets Medlemmer.

Naar en ny Communallov er givet, kunne Landstingsvalgene ved Lov gaae over til de større kommunale (Amts- eller Provinds-) Raad."

Veftages foranstaaende Forslag, ordnes Paragraphernes Rækkefølge hersefter.

Formanden: Jeg skal dele dette Grundlovsudkastets Behandling i toende Affnit. Til det første Affnit regner jeg Udkastets tre første Affnit, indeholdende §§ 1—28; til det andet den øvrige Deel af Udkastet. Jeg sætter den første Afdeling med det til § 1 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Grundtvig: Da jeg ved Grundlovens første Behandling betegnede Henvisningen i § 1 til Thronfølgeoven af 31te Juli 1853 som en mørk Tale og en farlig Sag, da ventede jeg naturligviis, at Hs. Excellence Udenrigsministeren vilde enten tiltraadt min Betragtning eller have oplyst Thinget om, at der ved os hidtil ubekjendte diplomatiske Actstykker var søget fer, at Danmarks Rige inden sine nærværende snævre Grændser havde tilbagevundet den Selvstændighed og Frihed, som ved Thronfølgeoven af 31te Juli 1853 var opgivet; men da ingen af Delene stete, saa har jeg nu stillet dette Endringsforslag, for om muligt at bevæge Hs. Excellence Udenrigsministeren til at oplyse, hvorledes denne Sags virkelige Stilling er; og hvad der er Regjeringens Betragtning af den. Jeg har stillet Endringsforslaget i Stikkelse af en ny Grundlovsparagraph, uagtet jeg maatte vide, at paa Sagens nærværende Trin kunde ikke en saadan blive til, men jeg har dog ingenlunde gjort det for efter Raagsrettens Ophævelse at gribe de høilærde Jurister ind i Haandværket, som jeg af gammel Er-

farining veed, er en, om ikke frygtelig, saa dog altid ærgerlig Sag. Nei, jeg har alene gjort det for at kalde tilbage i Thingets Erindring, hvad der synes mig aldeles forvundet deraf, og hvad efter Hans Excellence Kultusministerens Yttringer ved Sagens første Behandling synes selv i Ministeret tildeels at være overseet. Sagen er kortelig den, at ved Gjennemførelsen af Heelstatens Thronfølgeoven af 1853 blev efter en haard Modstand, hvori jeg tilligemed mange oplyste Dannemænd af alle Farver virksomt deltog, blev, siger jeg, dog den Sammenblanding befeglet, som man gjorde af to ganske forskjellige Spørgsmaal, det ene nemlig, om vor nu regjerende Konges Thronbestigelse og hans Mandatlinies ubelukkende Arveret til Kronen, hvorom vi Alle vare enige; og det andet Spørgsmaal, om med det Samme det ældgamle Danmarks Rige skulde holde op at være til, om det skulde holde op og vige Pladsen for et blot geographiskt Monarchi norden for Elben, bestaaende af det forrige Kongerige Danmark og Slesvig-Holsteen-Lauenborg, hvad naturligviis maatte være enhver oplyst Danne-mænd en Gru; og som nu jo sees kun altfor klart at have været en Sæbeboble, der brast, saasnart den var blæst. Nu er der imidlertid ved samme Heelstats Thronfølgeoven bestemt, at hvis Christian IX. Mandatlinie uddør, saa skal det dog ikke være nogen af Delene, som sammensatte Heelstaten, tilladt at stille sig fra det Hele, eller være det Hele tilladt frit at vælge en Thronfølger, men at dertil skal behøves Stormagternes, følgelig ogsaa Preussens Samtykke. Naar nu efter Wienerfreden Regjeringen og Rigsdagen vilde gjøre en Grundlovsforandring, skjøndt mig synes, det var i et høist ubetimeligt Dieblit, saa maatte man jo dog, naar der var Syn for Rigeets Vel og Bestaaen, have vogtet sig for at indføre i Grundloven nogenformhelst Bekræftelse af Heelstatens, den nu aldeles opløste Heelstats Thronfølgeoven; og da dette ikke er skeet, da det er aldeles for sømt, saa seer jeg virkelig nu ikke, at der kan gives noget andet godt Raad end at lade ibetmindste for Dieblittet hele Grundlovsforandringen falde, og dette Raad skal jeg da vedblivende give.